

MURÁNYI ZITA

szemetes

tűzoltó lesz vagy katona
öcsi azt mondta
de nem gerjedt be igazán
csak a szemetes autókra
egyszer kapott is a születésnapjára
egy műanyag járművet
azzal szelte körbe a hetedhét
szőnyeget minden hepehupánál
háromszor fékezett egyre haragosabban
nyöszörögtek a lendkerekek
akkor szemeteskuka leszek
mondta öcsi apunak és nem vette komolyan
a száguldó porszemeket pedig éppen
az autójával szembejöttek
hárman voltunk tanúi
az ütközésnek.

balaton

ez csak a balaton lehet
és habokat rajzolt a magyar tengernek
nagyival a vonaton ültünk
és ahogy menet közben rábökött az üvegre
ujja örvénylő hullámokat kanyarintott a vízbe
vártuk hogy minden sás egyszerre remegne
de nem történt semmi se
a parton bácsik ültek és törölközőt
terítettek a mellettük napozó pocakos nénikre
az ablakhoz koccant a válluk széle
mintha az a sok ember mind mellettünk
ülne nagy a tűző napot zsebre tette
öcsi mutatta hogy ott a fenéke alatt
valami mintha tényleg élesebben fénylene
és néztük az ülést ahol az a sok ember
kitérdelte a bőr is aranyból lett volna kiöntve.

hallókészülék

kicsi csaj sok a ricsaj fejezd be mondta a
testvérem mert összetöröm a térded vagy a
hasadba bokszolom a könyökömet
apa meg anya hogy túl sokat beszélek
kicsit hangosabban nem értem
mintha hangyák szaladgálnának odabent
kérte nagyi és megigazította a készüléket a fülében
ilyenkor jó hogy nincsenek többen
gondoltam miután körbenéztem
csak egy halvány könnyesepp táncolt
nagyi szemében és tudtam hogy neki épp
az ellenkezője járhat az eszében.

nem szomorú-e a hold

egyszer megkérdeztem apát nem szomorú-e a hold
hogy ezen a csillagtalan téli éjszakán egyedül vacog
a fekete égen az a sárga gömb időnként meghullámozott
mondtam apának ha becsukom a szemem azt a sárga fényt
akkor is látom és apa azt mondta vigyázzak nehogy az a
szomorúság véletlen megkapaszkodjon a retinámon
két puszt nyomott a csukott szemhéjamra talán hogy valami
szebb
álom az éjszaka még rám találjon de én akkor is látom
és tudtam hogy hiába vitatkozom vele apu már az ablak előtt állt
és a függönyt rángatta hogy nem igazíthat a holdon
azt mondta nem kell sokáig aludnom reggelre
egy szelídebb korong vet horgonyt a magasságon
és néztük az eget amit felhők feszítettek vártuk
hogy napfénybe omoljon.